

тврдњу да је она прекршила Кодекс или Статут УНС, као и да је угрозила новинарске слободе, етику и интегритет. Још мање има простора за тумачење да је у питању угрожавање слободе уверења, мишљења и изражавања. Такође, немају основа тврдње подносилаца пријаве да је Љ. Смајловић извршила притисак на медије.

Јавно размишљање о евентуалном увођењу „неког пореза“, како је у поменутој емисији изречено, али не и доречено као идеја, не може имплицирати позив на гушење листа Курир (тачка 6. Пријаве). Иако за оцену личних увреда Суд части није надлежан, ипак је анализом садржаја емисије утврдио да је контекст излагања Љ. Смајловић о оснивачу Курира Радиславу Родићу у одређеној мери био позитиван, а не увредљив, како је наведено у тачки 5. ове Пријаве. Господња Смајловић је истакла да је управо господин Родић отворио много политичких афера које су биле у јавном интересу грађана Србије.

Изјавом да је Курир „грозан у смислу порнографском, вулгарном“ (тачка 3. Пријаве), Љиљана Смајловић је изнела вредносни став о делу, пре свега, опреме листа Курир а не о листу као таквом. У пријави се износи и да је Љ. Смајловић у наведеној емисији рекла да су једини политичари које напада Курир, опозициони политичари. Тиме је изнела свој утисак, што је јасно утврђено и током сучељавања са подносиоцима пријаве. Нечији утисак и став, макар и нетачан, не може бити предмет одговорности на начин како тражи подносилац пријаве.

Након спроведеног суочавања две стране, Суд части доноси одлуку да није дошло до последица које је подносилац пријаве навео и да јавно изречени ставови Љиљане Смајловић нису допринели умањењу тиража и угледа овог листа у јавности. Суд износи и утисак да је суочавање двеју страна о спорним наводима протекло у позитивном духу и у атмосфери поштовања.

У Београду, 24. октобар 2011.

Председник Суда части
Слободан Стојићевић

Слободан Стојићевић